

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Om lidt skal Folketingets formand konstatere, om Tinget ønsker, at dette forslag skal overgå til anden behandling. Straks derefter skal Boligudvalget have behandling af de fremsatte forslag; sådan var det i hvert fald, indtil et af dem blev taget tilbage.

Jeg må sige, at jeg står i en meget vanskelig situation som formand for Folketingets Boligudvalg, for jeg aner faktisk ikke, hvad det er, vi skal behandle i udvalget. Nu forstår jeg så, at L 171 skal ændres, og at der vil blive stillet ændringsforslag. Jeg må da i hvert fald i det mindste konstatere, at udvalget ikke kan behandle noget som helst, før vi kender disse ændringsforslag. Det er åbenbart nogle ændringsforslag, som jeg forstår vil ændre lovforslaget grundlæggende. Jeg ved ikke, hvad det er for overgangsordninger, der skal ind. Det er en væsentlig del af hele lovforslaget. Engang forlød det, at det var en ændring af huslejebegrebet, hvorefter man ville finde besparelsen på en anden måde. Det forstår jeg så ikke mere gælder. Nu sidder vi bare med den fornemmelse: Hvad mon det er, udvalget skal i gang med at behandle nu om nogle få minutter? Hvis ellers Folketingets forretningsorden tillod det, ville jeg have spurgt Folketingets formand, hvorvidt man i det hele taget kan sende et sådant forslag til anden behandling, men det skal jeg så undlade.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Som næstformand i Boligudvalget skal jeg hjælpe min formand, når vi kommer så langt.

Hr. Baadsgaard siger, at det er en vanskelig situation at være i, og spørger, hvad vi skal gøre i Boligudvalget. Dertil kan jeg sige, at vi i Boligudvalget skal gøre nøjagtig det, vi plejer at gøre, når der kommer et lovforslag i Boligudvalget, nemlig at der bliver adgang til at stille spørgsmål; det skal også ske i dette tilfælde.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Det er blot et svar til hr. Pelle Voigt, der spurgte, om jeg ville sørge for, at der kom en sammenhæng og en koordinering mellem det udvalg, som for øjeblikket arbejder under Boligministeriet om individuel boligstøtte, og det udvalg, som forudsættes nedsat i konsekvens af

dette lovforslag, og det vil jeg naturligvis. Det er også derfor, at jeg allerede, inden dette lovforslag kom til behandling, har tilsendt udvalget om den individuelle boligstøtte eksemplarer af lovforslaget, så de kunne forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne takke næstformanden for Folketingets Boligudvalg for det venlige tilsagn om at bistå, når vi skal stille spørgsmål, for jeg er stadig væk i den situation, at jeg ikke ved, hvad det er, boligministeren har fremsat her i Folketinget, og derfor har jeg meget vanskeligt ved at stille de fornødne spørgsmål til afklaring. Men jeg glæder mig til, at næstformanden i Boligudvalget vil stille den række af spørgsmål, som kan bidrage til en afklaring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed med flere love.

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Begge disse lovforslag virker umiddelbart rimelige. Lovforslaget vedrørende skadesforsikringer bryder lidt med det almindelige princip inden for finansielle virksomheder, hvor vi nu under indtryk af de seneste EF-regler siger, at det må være nok, at et institut er godkendt af hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Her deler man op og siger: Vi har nogle risici, der er store risici, og vi har nogle, der er masse-risici. Masserisici er almindelige menneskers og almindelige virksomheders traditionelle risici, som de forsikrer sig imod i skadesforsikringsselskaber, og de store risici er det, der ligger ud over det almindelige; der er visse størrelseskrav til afgrænsning.

Her er det så man siger: Med de store risici har man med virksomheder og mennesker at gøre, der virkelig ved, hvad det drejer sig om, og derfor kan vi nøjes med hjemlandskontrol. Når det drejer sig om masserisici, er de fælles EF-regler endnu ikke så udbyggede, at vi kan nøjes med hjemlandskontrol. For dem må der også være en tilladelse fra myndighederne i risikolandet, og det synes vi er o.k.

For så vidt angår det andet lovforslag mener vi, at den foreslåede fremgangsmåde for livsforsikringsselskaber og pensionskasser er særdeles hensigtsmæssig. Men der er to spørgsmål, som vi vil gøre opmærksom på under udvalgsbehandlingen, og som vi håber ministeren vil overveje, nemlig følgende:

Andre finansielle institutioner, banker, sparekasser og realkreditinstitutter, har nu fået lov til at drive såkaldt accessorisk virksomhed i datterselskabsform, og det synes vi egentlig også at forsikringsselskaber og pensionskasser skulle have lov til.

Det andet, vi vil bede ministeren overveje, vedrører båndlæggelsesinstituttet, hvor vi synes, at den rationalisering af fremgangsmåderne og den ændring af reglerne, der foreslås, virker særdeles hensigtsmæssigt på ét punkt nær: hvor et forsikringsselskab har en fast ejendom, forlanger man indlagt et ejerpantebrev for at få den fornødne sikkerhed.

Vi mener faktisk, at ejerpantebrevet vil være ganske dyrt i stempelomkostninger, og det

samme formål kunne tilgodeses bare ved at få tinglyst – hvad der er meget billigere – en rådighedsindskrænkning på den pågældende ejendom; og det ville vi være glade for hvis ministeren ville se på under udvalgsbehandlingen.

I øvrigt kan vi give tilslutning til lovforslagene.

Flemming Hansen (KF):

Der er tale om et lovforslag, der gennemfører det 2. skadesforsikringsdirektiv, og et forslag, der ændrer nogle detailreguleringer med det formål at afbureaukratisere, hvor det skønnes muligt og nødvendigt.

Vi synes, at begge forslagene er gode, og vi kan støtte dem. Umiddelbart synes jeg, at det, hr. Erling Olsen var inde på, lyder fornuftigt. Jeg kan ikke på stående fod tage stilling til det, men jeg synes, det var en god idé, om vi tog det op i Erhvervsudvalget.

I det hele taget må man sige, at disse lovforslag er overordentlig komplicerede, og jeg har tillid til, at vi kan behandle dem seriøst i Erhvervsudvalget, som vi har for vane. Det er så stort et stofområde, at det ikke er egnet til gå i detaljer med her. Vi kan bedre få svar fra ministeren, hvis vi spørger i Erhvervsudvalget i stedet for.

Vi kan tilslutte os begge lovforslagene.

Holger K. Nielsen (SF):

Disse lovforslag er jo en del af en række lovforslag, som vi behandler i øjeblikket, som gennemfører forskellige EF-direktiver, der har at gøre med den finansielle sektor; det er næsten i hver uge, at vi i øjeblikket behandler disse gennemførelsesforslag.

I dag er vi kommet til forsikringsvirksomhed, og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vores holdning til lovforslagene skal ses i sammenhæng med vores holdning til de øvrige liberaliseringer, som ligger i forlængelse af EF-direktiverne. Alligevel er der her tale om noget mere fornuftigt, end når det gælder visse af de andre finansielle lovforslag. I forbindelse med EF's 2. skadesforsikringsdirektiv gives der mulighed for, at der stadig væk skal være godkendelser af Finanstilsynet ved masserisici. Og vi er meget tilfredse med, at regeringen har benyttet den mulighed i direktivet i dette lovforslag.

Jeg har forstået, at man i forsikringsbranchen er lidt utilfreds med, at der ikke gives mulighed

[Holger K. Nielsen]

for accessorisk virksomhed. Jeg kan sige, at vi er tilfredse med, at denne mulighed ikke gives. Vi mener, den udvikling, der foregår i den finansielle sektor for øjeblikket, er overordentlig betænkelig. Jeg skal indrømme, at jeg somme tider føler mig som Don Quijote i hans kamp mod vejrmøller, når vi gør opmærksom på disse tendenser; men immervæk vil vi til stadighed gøre opmærksom på de problematiske konsekvenser, ikke mindst for forbrugerne, der bliver af de finansielle supermarkeder, som bliver konsekvensen af det. Det var vores holdning til banklovgivningen og til realkreditlovgivningen. Derfor er vi naturligvis tilfredse med, at der i denne sammenhæng ikke gives disse muligheder.

Jeg er helt enig med den konservative ordfører i, at der er tale om overordentlig tekniske lovforslag. Og vi regner med under udvalgsbehandlingen at få afklaret en række af de tekniske spørgsmål, lovforslagene indeholder, og kan i den sammenhæng tilsige en positiv medvirken under udvalgsbehandlingen.

Svend Heiselberg (V):

I modsætning til hvad der var tilfældet i sidste uge, hvor vi behandlede en ændring af bank- og sparekasseloven, er der i denne uge i det mindste tale om en gennemførelse af et direktiv, der er vedtaget i EF, og som oven i købet skal træde i kraft i medlemslandene til sommer.

Jeg har bortset fra det klart det indtryk, at Danmark nok er det land, der på disse områder som på så mange andre er længst fremme med tilpasning til EF og det kommende indre marked. Så mon ikke vi snart kan lykønske hinanden med en flidspræmie fra EF?

Alt det er jo for så vidt fint, nemlig at vi stiller vores erhvervsliv så godt som muligt i den nye konkurrencesituation ved at gennemføre de nødvendige liberaliseringer og reguleringer.

Når det er sagt, må jeg dog straks tilføje, at jeg undrer mig over den manglende parallelitet mellem de i sidste uge foreslåede lempelser i bank- og sparekasseloven, som giver pengeinstitutterne adgang til uden begrænsning at drive anden finansiell virksomhed i datterselskabsform, og det foreliggende lovforslag, som ikke giver vores forsikringsselskaber den samme ret.

Det er vigtigt, at vi i forbindelse med disse års omfattende tilpasning til EF sikrer os, at det sker efter nøje studier af, hvad der foregår i an-

dre medlemslande og i tilgrænsende og måske ligefrem konkurrerende sektorer i det hjemlige erhvervsliv.

Jeg lægger stor vægt på, at vi under udvalgsarbejdet får tilgodeset disse meget betydningsfulde hensyn til vor nationale og internationale konkurrenceevne.

Må jeg i øvrigt med udgangspunkt i § 14 i lovforslaget om forsikringstjenesteydelser benytte lejligheden til at rejse et spørgsmål af mere principiel karakter:

Vi har i sidste uge i aviserne kunnet læse, at landets dambrugere er kommet i klemme på grund af et useriøst forsikringsmæglerforetagende, der gik konkurs, uden at forsikringsmæglerne havde sørget for at bringe de tegnede forsikringer i orden.

Jeg tror, at forsikringsmæglerne vil få øget betydning i det indre marked, ikke mindst på erhvervsforsikringsområdet, så tiden er nok kommet til, at vi må se lidt nærmere på deres forhold. Jeg opfordrer til, at også dette aspekt indgår i udvalgsarbejdet.

Jeg kan sammenfattende tilslutte mig indholdet i de foreliggende lovforslag. Jeg mener, vi bør sikre os, at de gennemførte regler svarer til reglerne i de andre EF-lande, så der ikke skabes skævheder i forhold til det hjemlige finansielle erhverv.

Kirsten Jacobsen (FP):

Både lovforslag nr. L 125 og L 126 om forsikringsvirksomhed og om udveksling af forsikringstjenesteydelser bygger på to EF-direktiver, nemlig det første på 1. forsikringsskadedirektiv allerede fra 1975 og det andet på 2. forsikringsskadedirektiv fra 1988. Det 2. forsikringsskadedirektiv skal oven i købet kunne træde i kraft senest den 1. juli 1990.

Fremskridtspartiet stillede sig allerede i 1975 positivt til det første direktiv, og Fremskridtspartiet er også positivt indstillet, når det gælder det 2. forsikringsskadedirektiv, men både direktiverne og de to foreliggende lovforslag er jo så teknisk udformet, som flere ordførere har været inde på, at de egentlig ikke egner sig til en stor debat her ved førstebehandlingen om enkeltparagraffer.

Fremskridtspartiet er positivt indstillet, både når det gælder en harmonisering af forsikringsområderne inden for skadesforsikring, som blev indledt allerede med 1. skadedirektiv, og

[Kirsten Jacobsen]

når det gælder fastsættelse af regler for fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne, som er indholdet af 2. forsikringsdirektiv.

Vi håber, at man i Erhvervsudvalget vil få belyst sagens mange tekniske sider; bl.a. vil vi gerne sikre os, at der ikke vedtages bestemmelser, som går ud over det, Danmark har forpligtet sig til gennem de to direktiver, medmindre det drejer sig om forenklinger eller liberaliseringer.

De dele af lovforslag nr. L 126 om forsikringsvirksomhed, som går ud på at fjerne unødvendig detailregulering, har vi naturligvis allerede en positiv holdning til, og vi synes også, det er en god idé, at Finanstilsynet ikke længere skal godkende vedtægter.

Revisionen af båndlæggelsesinstituttet virker også som en nødvendig modernisering, og de regler, der forelås til omdannelse af forsikringsselskaber, finder Fremskridtspartiet fornuftige.

Fremskridtspartiet udtrykker også tilfredshed med, at ministeren for begge lovforslags vedkommende konstaterer, at de ikke forventes at få hverken administrative eller statsfinansielle konsekvenser. Det drejer sig altså først og fremmest om at få smidiggjort og moderniseret forsikringsloven, således at vi opfylder vores forpligtelser over for EF-Fællesskabet, og det vil vi gerne medvirke til, idet vi som sagt håber under udvalgsarbejdet at få klarlagt de mere tekniske sider af sagen.

Endelig vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det, hr. Erling Olsen sagde, virkede umiddelbart fornuftigt, når man kender stempeltaksterne, og jeg håber derfor også, ministeren vil se på det, for det handler jo om at gøre erhvervslivets omkostninger så lave som muligt og ikke så meget om at få penge i statskassen, hvor det ikke er nødvendigt for at skabe en eller anden form for sikkerhed.

Fremskridtspartiet vil også finde det rimeligt at diskutere accessorisk virksomhed i denne forbindelse, fordi det vil falde godt i tråd med det, det handler om i alle de andre finansielle lovforslag, vi har haft til behandling.

Vi tilsiger altså en positiv udvalgsbehandling.

Larsen-Ledet (RV):

Der er her tale om to forslag, som har til opgave at klargøre og fastlægge forsikringsbetin-

gelserne i de tolv EF-lande, og forslagene er begge konsekvenser af allerede vedtagne EF-direktiver. Forslagene betyder, at adgangsbetingelserne til forsikringserhvervet hovedsagelig vil blive afgjort i hjemlandet.

I Det Radikale Venstre er vi tilfreds med begge forslag og tilsiger dem vor støtte under udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Det første lovforslag vedrørende lov om forsikringsvirksomhed giver kun anledning til få bemærkninger. Der er hovedsagelig tale om en fortsat liberalisering og modernisering af reglerne for udøvelse af forsikringsvirksomhed. Dette er i overensstemmelse med regeringens afbureaukratiseringsplan, og en vedtagelse af forslaget vil medføre administrative besparelser såvel i forsikringsselskaberne som i Finanstilsynet.

Alligevel er der et par bestemmelser i forslaget, som giver anledning til bemærkninger.

Det fremgår således af § 1, nr. 7, at Finanstilsynet fremover kan undlade detailregulering af livsforsikringsvirksomheden. Tilsynet har mulighed for i stedet for forhåndsgodkendelse at fastsætte nogle rammer. Dette er helt på linie med konklusionerne i den redegørelse om Finanstilsynet, som et konsulentfirma har udarbejdet.

Det afgørende er imidlertid, at de gode intentioner bliver ført ud i livet. Kun derved får regeringens planer indhold, og vi opnår den tilsigtede afbureaukratisering og undgår for megen detailregulering.

En positiv nydannelse er, at båndlæggelsesinstituttet nedlægges. Det fremgår af lovbetragtningerne, at båndlæggelse blev indført i 1904 efter et nordisk lovsamarbejde. Kun et enkelt andet EF-land har en lignende indretning, og med vores moderne kontrol- og revisionsystem er der næppe tvivl om, at vi står over for noget, som tiden er løbet fra.

Spørgsmålet er imidlertid, om vi ikke bør gå endnu videre og afskaffe den rest, som efter lovforslaget bibeholdes for fast ejendom. Står den merbeskyttelse, som derved opnås for forsikringstageren, i et rimeligt forhold til de omkostninger, som selskaberne og derved forsikringstagerne påføres?

Der er i øvrigt rejst en klagesag over for EF-Kommissionen, hvor lovligheden af det danske

[Sonja Albrink]

båndlæggelsessystem bestrides. Det kunne være interessant at vide, om det nye registrerings-system styrker Danmarks sag over for EF-Kommissionen, eller om klageren vil trække sagen tilbage, såfremt lovforslaget vedtages.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at lovforslaget ikke får administrative eller statsfinansielle konsekvenser. Det er skuffende, for der er på en række punkter lagt op til en mindre regulering, og det burde føre til en administrativ besparelse. Selv om det er de finansielle institutioner selv, der betaler Finanstilsynets udgifter, er der ingen grund til, at man ikke ser lige så kritisk på Finanstilsynets bevillinger som på andre statslige institutioners.

Vi ser gang på gang, at gennemførelse af lovgivning, der indebærer aktivitetsforøgelse i den offentlige sektor, medfører en hurtig opfølgning med et aktstykke til Finansudvalget om øget personale. Nu går det den anden vej, og det ville være en god idé at være konsekvent og foreslå en personalereduktion.

Til det andet lovforslag vil jeg bare sige følgende:

Lovforslaget er udtryk for ekstremt hurtig implementering af EF's 2. skadesforsikringsdirektiv. Det er naturligvis generelt en god idé at reagere hurtigt og effektivt, men alligevel kan man rejse det spørgsmål, om man ikke kunne have skyndt sig lidt langsommere.

Jeg er således bekendt med, at faglige sammenslutninger, interessentskaber, joint ventures og ad hoc-sammenslutninger efter Assurandør-Societetets opfattelse kun bør omfattes af reglerne for store risici, jf. § 5, stk. 2, hvis det samme er tilfældet i de øvrige EF-lande.

Ellers er der kun at sige, at lovforslaget afspejler en meget kompliceret mellemløsning i integrationsprocessen, og CD ser frem til yderligere fremskridt i EF-samarbejdet, således at et frit EF-marked for forsikringer realiseres. Dette vil utvivlsomt muliggøre en langt mere forenklet tilsynsstruktur.

CD vil medvirke positivt ved lovforslagets videre foranstaltning, og jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne, da deres ordfører ikke kan være til stede, sige, at de også kan give et principielt tilsagn om at medvirke ved lovforslaget.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Som det er blevet nævnt, er dette lovforslag et led i en lang række forslag til implementering

af EF-direktiverne i dansk lovgivning, og jeg kan trøste hr. Svend Heiselberg med, at jeg tror, vi snart modtager flidspræmien fra EF, for, som man er bekendt med, ligger vi faktisk på en meget flot førsteplads med hensyn til gennemførelse af direktiver, og det er en position, som regeringens bestemt agter at forsøge at bibeholde.

Hr. Erling Olsens forslag vedrørende henholdsvis båndlæggelsesreglerne og med hensyn til andre datterselskabsregler er også blevet rejst fra anden side over for mig inden førstebehandlingen her i Folketinget, og jeg kan godt se, at der er nogle problemer i forbindelse med disse to punkter, så jeg vil meget gerne tage dem til positiv overvejelse med Erhvervsudvalget under behandlingen af lovforslagene.

Til fru Sonja Albrink, som stillede spørgsmål med hensyn til EF-sagen, kan jeg sige uden at love for meget fra talerstolen, at jeg har al mulig positiv grund til at tro, at en vedtagelse af dette lovforslag betyder, at EF-sagen trækkes tilbage – det har jeg i hvert fald fået underhåndsunderretning om – så den sag skulle også være løst med samme lovforslags vedtagelse. Jeg ser derfor også frem til et positivt og godt samarbejde med Erhvervsudvalget vedrørende gennemførelse af forslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Ministeren nævnte, at hun før førstebehandlingen havde haft kontakter med folk udefra, som havde anbefalet hende bl.a. at give muligheder for accessorisk virksomhed. Derfor er det en lidt interessant situation, at denne sag så bliver rejst af den socialdemokratiske ordfører her ved førstebehandlingen, der ligesom tager vare på erhvervets interesser, hvorefter industriministeren siger: Jamen, det kan vi da godt overveje lidt.

Jeg vil gerne høre lidt mere om, hvad der er baggrunden for, at ministeren her i første omgang i forbindelse med lovforslaget gik imod erhvervsinteresser, hvad der var baggrunden for, at man ikke har taget accessorisk virksomhed med i det lovforslag, vi behandler i dag.

Jeg formoder, der har været en meget saglig begrundelse for, at det ikke har været tilfældet, og den vil jeg gerne have uddybet.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Som et kort svar kan jeg sige, at selv om man føler det, som om man har siddet på posten

[Industriministeren]

længe, er realiteten, at jeg trods alt kun har sidet der i knap 2 måneder, og denne debat er uheldigvis foregået med min forgænger, uden at den er kommet videre til mig. Derfor har jeg fået debatten rejst på det sene tidspunkt; det håber jeg afklarer problemet. Problemet har været rejst over for os i høringsproceduren, uden at der er taget hensyn til det, og det er årsagen til, at jeg tilsiger en positiv diskussion med Erhvervsudvalget i den pågældende sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen så går jeg ud fra, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret, hvorfor ministerens forgænger var imod, at man skulle give mulighed for accessorisk virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om Handelsflådens Velfærdsråd.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Som så meget andet i denne tid er også dette lovforslag et led i regeringens afbureaukratiseringsplan. Der kan næsten ikke fremsættes noget forslag, uden at det er et led heri. Det er blevet et helt kompleks for regeringen, at der skal

være så megen afbureaukratisering, at den største afbureaukratisering efterhånden næsten ville være, at man undlod at afbureaukratisere. I hvert fald er det meget vanskeligt at se, hvilke forenklinger det foreliggende lovforslag kan medføre. Hvis man ville ændre noget, kunne man overveje at lade det velfærdsarbejde, der laves for de søfarende, udføre af institutioner under Kulturministeriet eller Undervisningsministeriet, der lige så godt kunne klare det. Men at privatisere Handelsflådens Velfærdsråd, som det er foreslået her, virker noget voldsomt. Ikke fordi det ikke kan være en løsning som så meget andet, men det er svært at se, hvad der skulle være begrundelsen.

Rådet skal altså stadig have de samme opgaver, har jeg forstået, og staten skal fortsat dække de udgifter, der ikke bliver dækket af de søfarendes bidrag. Det eneste, der er tilbage, er derfor den halve snes ansatte, som ministeren altså kan stryge fra sin personaleliste, hvorefter de kommer over på noget andet. Ellers er økonomi og alt andet det samme.

Det er altså noget staffage, som måske ser pænt ud på finansloven, men som der ikke er nogen virkning af. Der burde egentlig have været vigtigere ting, Industriministeren kunne sætte sine i øvrigt dygtige embedsfolk til at beskæftige sig med end noget næsten så ligegyldigt som dette.

Flemming Hansen (KF):

Da vores søfartspolitiske ordfører, hr. Kai Dige Bach, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre hans bemærkninger til denne sag.

Forslaget hører ikke til blandt de helt store privatiseringsforslag, men det er da et lille nøk i den rigtige retning. Forslaget går ud på at privatisere velfærdstjenesten. Det nuværende velfærdsråd foreslås fremover gjort til en selvvejende institution, som skal ledes af et råd og en direktion. Industriministeren udnævner rådets medlemmer efter indstilling fra de søfarendes og redernes organisationer, og rådet vælger selv sin formand. I øjeblikket er det ministeren, der udpeger formanden, så nu bliver ministeren da lettet i det arbejde. Der sker ingen ændringer i velfærdsarbejdet for søfolkene. Personalet består af 10 personer, som vil kunne fortsætte i den nye private institution. Hidtil har deres lønninger været omfattet af industriministerens lønsumsramme, men det vil de ikke være fremover.